

İÇİNDEKİLER

Sıra	Tarih	Yayın	Başlık	Sayfa
1	01.11.2020	Work Shop	PANDEMİ ANILARI GELECEK NESİLLER İÇİN	2

Pandemi Anıları Gelecek Nesiller İçin Arşivleniyor

Türk Dahili ve Cerrahi Bilimler Yoğun Bakım Derneği (TDCY) ile **Nobel İlaç** iş birliğinde Covid-19 pandemi sürecinde yaşananlar hem bugünün insanının analiz edebilmesi hem de gelecek nesillerin günümüz şartlarını değerlendirebilmesi amacıyla "Pandemi Anıları" projesi ile arşivleniyor. Projeyi **Nobel İlaç Genel Müdürü Hakan Şahin** ile TDCY Başkanı Doç. Dr. Melda Türkoğlu anlattı.

"Pandemi Anıları" tarihe iz bırakacak önemli bir arşiv kitap projesi

2020 yılında hayatımıza giren, tüm dünyayı etkisi altına alan, sosyal ve ekonomik hayati durma noktasına getiren Covid-19 salgını sonrası yaşam tarzlarımız, iş yapış şekillerimiz ve eğitim faaliyetlerimizde birçok köklü değişiklik oldu. Bu denli köklü değişim arasında tüm dünyada değişmeyen tek gerçek sağlık çalışanlarının yadsınamaz gayretleri ve fedakârlıkları oldu. Hepsi salgınla mücadelede toplum sağlığı için cansiparane çalıştı.

Virüsle mücadelede hastalanan, hatta hayatını kaybeden birçok sağlık çalışanının hikâyelerini hüznle takip ettik.

"Sağlık için her şeye değer" inancını taşıyan **Nobel** Ailesi olarak dünyanın hemen her köşesini sarmış bu virüsün sağlık profesyonellerinin hayatında ne denli izler bıraktığına ışık tutmak amacıyla onların bu süreçte yaşadıkları ve yaşamaya devam ettikleri duygularını, korkularını, kaygılarını, umutlarını duymak ve duyurmak istiyoruz. Bu duyarlılıkla Türk Dahili ve Cerrahi Bilimler Yoğun

Bakım Derneği ile birlikte hayata geçirdiğimiz "Pandemi Anıları" projesi hem bu zorlu süreçte yaşananlara birebir şahitlik etmemizi sağlayacak hem de geleceğe bırakılacak bir arşiv niteliği taşıyacak.

Pandemi Anıları bugün başta hastaneler olmak üzere polikliniklerde, aile sağlık merkezlerinde ve eczanelerde ön cephede fedakârca mücadele eden, emek veren tüm sağlık meslek mensuplarına bir teşekkür projesi olmakla birlikte gelecek kuşaklara bu dönemde neler yaşandığını aktaracak, tarihe iz bırakacak önemli bir arşiv kitap projesidir.

Projede sadece sağlık meslek mensuplarının değil bu süreçten çok etkilenen tüm halkımızın da duygularını duymayı, duyurmayı yürekten arzu ediyoruz. Dolayısı ile başta bu sürecin en önemli kahramanları olan sağlık meslek mensuplarımız olmak üzere tüm halkımızı bu kitabın yazarı olmaya davet ediyoruz.

Pandemi süreciyle birlikte dijitalleşmenin hayatımızdaki önemi daha da arttı. Bu nedenle dijital ortamda sağlık profesyonellerimizin görsel, işitsel ve yazılı notlarını, yaşanmışlıklarını, anılarını toplayacağımız "www.pandemianilari.org" arşiv portalını oluşturduk. Bu portala tüm ziyaretçiler fotoğraf, video ve yazılarını yükleyebilecekler. 28 Aralık tarihi itibarıyla portalda 242 anı, 113 fotoğraf ve 6 video paylaşılmıştır.

Nobel İlaç Ailesi olarak bu projenin hayata geçmesi için birlikte hareket ettiğimiz ve pandemi sürecini çok yakından yaşayan, hisseden, mücadelenin en ön saflarında yer alan Türk Dahili ve Cerrahi Bilimler Yoğun Bakım Derneğine bir kez daha teşekkür etmek isterim.

Türk Dahili ve Cerahi Bilimler Yoğun Bakım Derneği ve Yönetim Kurulu adına öncelikle böylesine anlamlı bir projeyi gerçekleştirdiği ve bizlere de paydaş olarak içinde yer alma fırsatı verdiği için Nobel Ailesi'ne teşekkürlerimi ileterek başlamak istiyorum.

Aralık 2019'da Çin'in Wuhan kentinde başlayan ve Mart 2020 itibarıyla Türkiye'ye yayılan bu salgın tüm dünyada büyük küçük, kadın erkek herkesin hayatını derinden etkiledi. Yaşlılarımız günlerce kendi evlerinde bir esir gibi yaşarken gençlerimiz bilgisayar ekranından ders yapmayı, ufak çocuklarımız maske takarak oyun oynamayı öğrendiler; ancak biz sağlık çalışanları bunların ötesinde farklı ve karmaşık duygu durumlarının içinden geçtik, farklı tecrübeler yaşadık.

Neler hissettik?

Korktuk. Öncelikle virüsten değil yetememekten, yetiştirememekten korktuk, sonra yakınlarımızdan korktuk. Ant içtiğimiz mesleğimizi icra ederken annemize, babamıza, eşimize, çocuklarımıza zarar vermektan korktuk ve en son bu uğurda canını kaybeden meslektaşlarımız oldukça bizler de kendi hayatımızdan korktuk.

Özlem duyduk. Yakınlarımıza, eşimize, çocuklarımıza, anne babamıza zarar vermemek adına günlerce onlardan uzak kaldık. Halen yüzlerce sağlık çalışanı ailelerinden uzakta, yaşadığı özlemle hizmet vermeye devam ediyor.

Panik olduk. Bu virüsün yeni olması yayılımından korunmaya, tanısından tedavisine her bilginin yeni ve denenmemiş olması bizi bilgi edinme konusunda korkunç bir paniğe itti. Her gün yeni bir bilgi, yeni bir makale, sosyal medyadan paylaşılan mesajlar; korkunç bir literatürün içinde boğulduk. Bunların hangisi doğruydı, hangisini hastamızda uygulamalıydık, nasıl korunacaktık, hangi maskeyi takacaktık vb. bunca işin arasında bunları da değerlendirmek ve doğrusunu seçmek durumundaydık.

Doç. Dr. Melda Türkoğlu

TDCY
Başkanı

Üzüldük. Kimi genç yaşta olan nice ölümler gördük, değişik öykülere tanıklık olduk. Yoğun bakıma hasta yatırmak üzere değerlendirmeye gittiğim, nefes almakta ileri derecede zorluk çeken hastanın, yoğun bakımdan geldiğimi söyleyince kendini hiç düşünmeden bana yoğun bakımda yatan eşini sorduğunda neler hissettiğimi ya da anne ve babası hastanede Covid-19 nedeniyle tedavi görürken babasını kaybeden bir kız çocuğunun "Ne olur bari annemi yaşatın" dediğinde hissettiğim duyguyu tarif etmem mümkün değil.

Hayatımızda neler değişti?

Çalışma hayatımızda çok yoğun çalıştık, çok yorulduk. Aynı mesai içerisinde iki katı iş yapmak durumundaydık. Bir yandan Covid-19 hasta grubu ile uğraşırken bir yandan Covid-19 olmayan hastalar devam ediyordu. Çalışma sırasında katlanmamız gereken zorluklar da vardı. Nefes bile almanızı engelleyen maskeler, görmenizi engelleyen gözlükler, hareket etmenizi engelleyen tulumlar, dokunmanızı engelleyen eldivenler ile çalışmak çok zordu. Alışkanlıklarımız ve çalışma düzenimiz, mesai arkadaşlarımız, her şey değişti.

Hastanelerin farklı salgın planlamaları içerisinde farklı disiplinlerden farklı sağlık çalışanlarıyla çalışmak durumundaydık. Birbirine alışık olmayan kişiler kısa sürede adapte olarak bir ekip kurmak zorunda kaldı. Zaman zaman gerildik, ancak sonrasında alışkanlıklarımızı bir kenara bırakıp mevcut ekiple hoşgörü ile çalışmayı da öğrendik.

Bu süreç içerisinde hepimizin içinden bir Einstein çıktı. Sağlık ekipmanlarının yetmemesi en büyük endişelerimizden biriydi. Bu nedenle bu konuda da neredeyse her birimiz birer mucit olduk. İşimize yarayacak ekipmanları elimizdeki malzemelerle oluşturmaya çalıştık, yaptıklarımızı da birbirimizle paylaştık, çok keyif aldık.

Bir an önce bu dönemi atlattık ve eski günlerimize kavuşmak istiyoruz. Tıp dünyasında 100 yılda bir görülebilecek bu salgına bizler şahit olmuştuk; ancak yaşadıklarımızı, tecrübelerimizi, duygularımızı sonraki nesillere aktarmak en büyük görevimiz olmalıydı. Tam bu noktada Nobel Ailesi'nin önerisi "Pandemi Anıları" projesi ile tanıştık. Pandemi anılarının geleceğe ışık tutacak büyük bir kaynak olacağına inanıyoruz. Bu proje, yaşadığımız tecrübenin ileri kuşaklara iletilmesini sağlayarak tıp alanında verilecek büyük bir hizmetin ismi olacaktır. Bu nedenle bunu önemsiyor ve tüm üyelerimizi, tüm sağlık çalışanlarını görsel, işitsel ve yazılı olarak hikâyelerini paylaşmaya davet ediyoruz. Bu kitap bizler tarafından oluşturulacak ve ileri nesillere aktarılacak en büyük eser olacaktır. Kitabın oluşmasına koşulsuz destek veren Nobel Ailesi'ne içtenlikle teşekkürlerimizi ve şükranlarımızı iletiyorum.